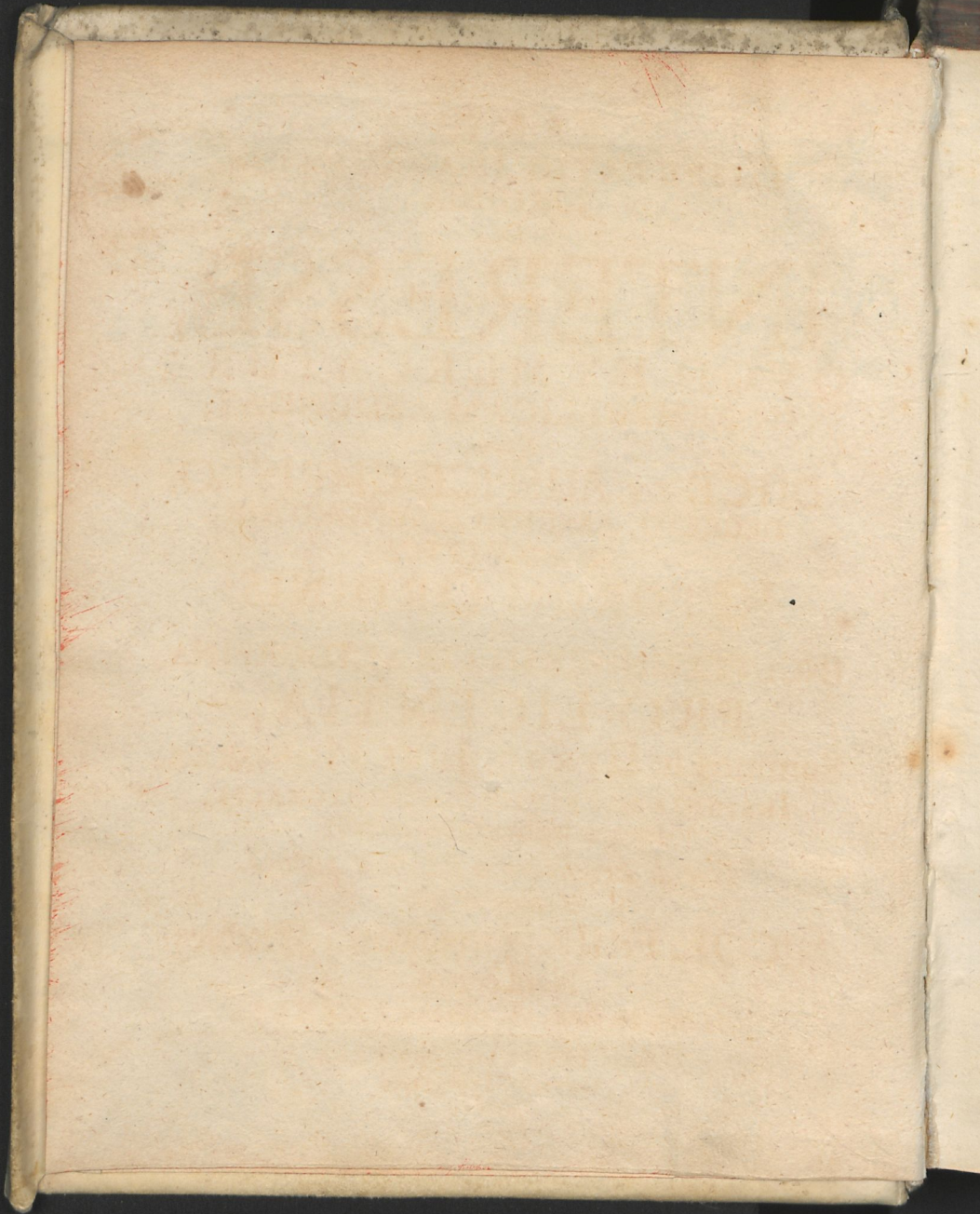


1. De Interesse, quod ex mercatura in remp. redundat. N. F. Schuppim a Linsburg.
2. De iure alternandi, inter status Imperii, de praecedentia, sessionis et voti certante, relecto. C. S. Hülffsch.
3. De Immoderata adbibendi consuetudine. J. J. Asplor.
4. De testamento imperfecto. C. M. Fisher.
5. De tutore debitore vel creditore minoris. J. J. Stumüller.
6. De iustitia. I. A. C. de S. Trinit. Nequis publice, de fide, catholica, contendere audeat. J. J. Wolt.
7. De brachio seculari. J. J. Silberrad.
8. De iure circa furiosos obtinente. J. D. Fauber.
9. De rebus ac personis forreio. C. A. Esen.
10. De postulatione canonica. M. H. Heberer.
11. De blasphemio. J. Fedeler.
12. De Unione Ecclesiarum potissimum protestantium. E. Clerus.
13. De iudiciis in crimine magiae quoad tortura reprobatis et approbatis octaf. artic. 94. C. C. S. Meyer.
14. De liberis S. R. Imperii civitatibz. P. G. H. Strus. J. J. J. Durand Schneider.
15. De voluntate, matrimonii. G. M. Porring.
16. De dote, vulgo *Heirat*. J. Klinger.
17. De coelestis filialibus earumq. iuribus. J. J. Zipp.
18. De carcere debitorum, vulgo *Spuldfing*. J. S. Zedler.
19. De matrimonio, cum damnato ad mortem contrahendo. J. S. Schnetter.

20. De jure Ainoipis ovica et Diaphora  
H. C. Thomafius. J. C. J. G. G. G. G. G.
21. De Compensazione piferi. I. G. Fichtner.
22. De pactis usurarum legitimis. R. J. G.  
Fichtner. J. J. Binder.
23. De literis dimisoris. An. Abp. D. G. G. G.  
R. J. C. Donaverg R. H. Balemann.
24. De jure in dubio R. H. Spitzig J. G. C. Bayer.

2.  
3.  
4.





DISPUTATIO. INAUGURALIS.  
DE  
POSTVLATIONE.  
CANONICA.

QVAM.  
ADJUVANTE. SACRO-SANCTA. TRIADE.

EX.  
DECRETO.

MAGNIFICI.

CTORVM. ORDINIS.  
IN. INCLVTA. ALTDORFINA.

PRO.

LICENTIA.

DOCTORALI. IN. VTROQVE. JVRE.

SOLENNI. ERVDITORVM. EXAMINI.  
SVBMITTIT.

MARCVS. ANTONIVS. Heberer.

REGIO-MONTANVS. FRANCVS.

AD. D. 17. MENS. JUNII A. CHR. M. DC. LXXX.

TYPIS. HENRICI. MEYERI. UNIVERSIT. TYPOGR.



DISPUTATIO IN ACADEMIA  
 DE  
 POSTULACIONE  
 CANONICA  
 AD IUVENES SACROSANCTAE TRIADIS  
 IN  
 DECRETO  
 MAGNIFICI  
 RECTORVM ORDINIS  
 IN ECCLIA AIDORINA  
 LICENTIA  
 DOCTORALI IN THEOLOGIA  
 MARCVS ANTONIVS  
 REGIO-MONTANVS  
 A. D. MDCCLXXXIII. A. CAR. A. DC LXXXIII.







J. J.

PRÆFAMEN.

**P**ater Jus Romanum ab Imperatore nostro compositum & promulgatum jus quoq; Pontificium seu Canonicum Imperium nostrum Romano - Germanicum magna ex parte occupasse, nemo forsitan negabit. Quamvis enim ex inveterato Germanicæ usû consuetudines, statuta atq; jura municipalia legibus scriptis hodie præferantur, nisi legibus expressè sint antiquata, statamen nulla adsint, ad jus Civile & Pontificium provocamus; juxta Vult. Jurisprud. Roman. prolegomen. ferè in fin. ut & Hennig. Rennem. Jurisprud. Roman. prolegomen. th. 16. Conrad. Rittershus. different. Jur. Civil. & Canon. in Proœm. Paul. Voet. de Us. Jur. Civil. & Can. in Belg. Unit. *Juris enim Canonici Autoritas haud minus ac juris Civilis ab Imperii Statibus tam Protestantibus, quam Catholicis, in variis certis de causis recepta est materiis, testante Theodor. Reinking. de Reg. m. secul. libr. II. Class. 2. cap. 6. num. 1. & 2. Herman. Vultej. in citat. Prolegom. in fin. & libr. II. Jurisprud. Rom. cap. 30. num. 94. Struv. in Synt. Jur. Civil. Exercitat. II. th. 39. Hinc & in Academiis universi nostri Imperii jus hoc Pontificium non solum publice docetur, sed & Candidati in eo non minus, ac in jure Civili examinantur, tandemq; Doctores utriusq; juris renunciantur & creantur. Proinde & ego post exantlata in utroq; jure examina privata, ex decreto Magnifici Juris-Consultorum Ordinis, publico eruditorum examini me sistens, in præsentiarum materiam juris Canonici de Po-*

stulatione in argumentum Disputationis Inauguralis selegi, eamq; methodicè juxta ac compendiosè pertractare pro ingenii viribus mecum constitui. Ut verò hic labor eò felicius progrediatur, implorato Altissimi Jehovæ auxilio, tractationem ipsam suscipio, eo modo ac ordine, quem sequens series capitum loquitur, ut I. contineat nominis declarationem ac definitionem Postulationis Canonica; II. tradat originem hujus postulationis; III. ostendat quibus postulandi facultas competat & quibus Jus Canonicum eandem adimat; IV. monstrat, quò postulandi veniunt & qui postulatione indigni; V. exhibeat formam ac modum nostra Postulationis; VI. pertractet Postulationis convenientiam cum electione ipsiusq; discrepantiam; VII. suppediet finem Postulationis ac effectum; VIII. statum postulatorum Protestantium Episcoporum subjiciat.

## CAP. I.

*Continens nominis declarationem ac definitionem Postulationis Canonica.*

**D**issertationem hanc à genuina vocis explicatione non immerito aulpicor, ne alias adversus disputantium regulas peccasse videar. Certus namq; sum ex accuratiori verborum intelligentia rerum dependere cognitionem, juxta *l. ultim. C. de Legit. Tutel. & tot. titul. ff. de Verbor. Signific.* Et verum verborum significatum haud parum ad ipsa jura rerum perscrutanda conferre. Sicut enim natura ab elementis incipit, ita quoq; omnis doctrina ac disciplina à cognitione vocum incipere debet, hæc enim ante tractationem rei rectè suscepta facilitatem ad rem ipsam aditum patefacit. Exempla apud JCros obvia sunt. *in l. 1. ff. de Just. & Jur. l. 1. ff. de pact. l. 1. ff. de Tutel. l. 2. §. 2. ff. de Reb. Credit. l. 1. ff. de furt.* & inter alios quoq;

quoque testis est *Alexand. ab Alexand.* Quando pessimè cum his actum existimat, qui prætermisso latinæ linguæ nitore & cultu verborum se protinus ad LL. interpretamenta præcipites tradunt, &c. 3. *Genial. dier. c. 4. in med.* Est autem postulare verbum aliquod simplex, & præter communem varios, tum quoad jus Civile, tum etiam quoad jus Canonicum, significatus habet. Veteribus J.Cis nihil aliud fuit, quam desiderium vel suum vel amici in jure exponere vel adversarii desiderio contradicere. *vid. l. 1. §. 2. ff. de Postul.* Deinde denotat idem ac accusare, *l. 38. §. 6. ad Lu. Jul. de adult.* ut postulare suspectum tutorem, *l. 1. §. 1. de suspect. tut.* postulare capitis, *l. 5. ff. de fidejussor.* postulare criminis *l. 41. de solut. postulare expilatæ hæreditatis l. 33. de negot. gest.* Denique postulare proprie hoc dicimus, pro tribunali petere non alibi *l. 4. §. 8. ff. de damn. insect.* postulare lege aliqua significat judicio convenire aliquem, *einen belangen/ postulare judicium, umb Rechte ansuchen/ postulare reum, einen anklagen/ mit Rechte fürnehmen.* Add. *Bachov. ad tit. D. de postul. num. 1. Lexicograph.* in verbo postulare. Præter has enumeratas juris Civilis significationes, nova plane & peculiaris, sensu tamen haud improprio, Jure Canonico habetur, quo Postulatio Canonica institutionis speciem denotat, & postulare est vocare personam aliquam ad dignitatem Ecclesiasticam, quæ eligi nequit, non propter vitium, sed propter defectum, qui tamen postulatum non omnino inhabilem reddit ad providendum Ecclesiæ. *Hosiens. in Summ. de Postulat. Prælator. num. 2.* Hinc Postulatio Canonica est ejusmodi vocatio ad dignitatem Ecclesiasticam. *tot. titul. de Postulat. Prælat. §. cap. innotuit 20. §. Habito X. de Elect. §. E.P. Add. Abb. Pannonitan. in Rubr. de postulat. Prælator.* ubi postulare esse dicit à superiore petere personam, quæ ob defectum aliquem ad Episcopatum vel Prælaturam eligi nequit, quam Postulationem definit per quendam gratiæ petitionem à superiori-

re factam, de pro movenda persona ad Episcopatum vel Præ-  
laturam, ad quam de jure communi propter defectum ali-  
quem vel impedimentum eligi aut promoveri non potest.  
*Lancelott. Institut. Jur. Canon. libr. 1. titul. 8. Joachim. Stephan.*  
*Inst. Jur. Canon. libr. 1. cap. 4. & Matth. Stephan. libr. III. part.*  
*1. cap. 10.* describunt, quod sit ejus, qui eligi non potuit apud  
superiorem concors Capituli seu Collegii vocatio ac petitio.  
*Schopp. de postulat. Prælator.* dicit esse petitionem alicujus ad  
officium Episcopi vel Prælati, qui alias canonicè eligi nequit.  
*Valer. Andra. Dessel. in suis Erotemat. jur. Canon. libr. 1. tit. 5.*  
*quæst. 1.* tradit, quod Postulatio Canonica sit concors & sup-  
plex Capituli apud superiorem petitio de certa persona ad  
dignitatem Ecclesiasticam admittenda, quæ alias propter  
impedimentum aliquod ad regendum & administrandum  
Episcopatum vel Prælaturam eligi aut adsumi non potest.  
*Confer. Corvin. ad Jus Canon. titul. de postulat. Prælator. in*  
*princip. Sprenger. Institut. Jur. publ. libr. 2. c. 31. Marc. Anton.*  
*Cuch. institut. Jur. Canon. libr. 1. tit. 8. de Postulat. Prælat. Ho-*  
*stiens. in Summ. de postulat. Speculat. libr. 4. eod. titul. Coraf.*  
*part. 1. de sacerdot. cap. 2. Francisc. Duaren. de sacr. Eccles. ministr.*  
*ac benefic. lib. 5. cap. 1. & 2. Cabot. de confirm. Episcop. Tholosan. in no-*  
*vis Institut. reib. benefic. cap. 10. n. 15. Vallens. atque Ungepauer ad*  
*Decret. de postul. Prælat. Ziegler ad Lancelott. Inst. diœt. titul. aliiq;*  
plures, definitiones postulationis proferentes. Quæ defini-  
tiones tamen omnes de Postulatione solenni ii intelligunt,  
quibus Postulatio alia est solennis, hæcenus scilicet definita,  
quæ recta ad superiorem intenditur, qui omne postulati im-  
pedimentum remove potest, adeo ut electione & confir-  
matione opus non habeat, cum eorundem vim secum tra-  
hat; Alia verò simplex & minus solennis, quam ab eo peti-  
dicunt, qui dispensare non potest, cujus tamen consensus  
propter auctoritatem, quam in postulatum habet, exigitur,  
veluti ab Abbate aut patre si Monachus postulatur vel filius-  
familias

familias, & in ea electionem & confirmationem in super requirentes, illud vulgare confirmant, per postulationem ad electionem deveniri. *Joach. Steph. lib. 1. Inst. Jur. Canon. c. 4. de postul. Matth. Steph. lib. 3. de jurisd. p. 1. c. 10. n. 12. Cucch. lib. 1. Inst. Jur. Can. tit. 8. de postul.* Quam tamen distinctionem pro deliramentis reputat *Coraf. de Sacerd. p. 4. c. 2.* quia postulatio Canon. omnis apud Superiorem Postulantium fieri debet & ex ejus nutu & gratia tota dependet. *c. 1. c. 3. de postul. pralat.* auctoritas vero Abbatis & patris respectu postulati tantum in considerationem venit, imo Monachus eligi potest, non postulari, licet electioni sine Abbate assentire non possit. *c. 27. de elect. in 6. c. f. de postul. pralat. & filiusfam. in spiritualibus sui juris censetur. c. f. de jud. in 6.* Deinde admissa ab eo, qui super electionis impedimento dispensare potest, Postulatione eaq; eo probata electionis confirmatae plenum habet effectum, nec aliam electionem & confirmationem desiderat. *c. 40. de Elect. §. 6. 1. J. C. de confirm. elect. c. 4. in f. de Post. Pral.* Proinde istae enunciationes admittendae non sunt, per Postulationem ad electionem perveniri; ac per eam postulatum fieri electionis capacem. *Coraf. d. c. 2. n. 17. & seq. Petr. Peck. ad c. 1. de R. J. in 6. n. 15. Ziegler. ad §. 6. J. J. C. de confirm. elect.* Quae Postulatio in praecedentibus variè variis descripta, sive originem, sive formam & modum ejus respicias rectè canonica dicitur. Nam originem suam Postulatio canonibus, vel si augustius nomen magis placet, Juri Canonico debet, ut ex iis, quae *cap. seg.* dicuntur, clarius apparebit. Deinde Postulatio secundum Canones, & mores ab iis probatos, fieri debet, ut justa, firma & valida sit, cum beneficium Ecclesiasticum non possit licite sine institutione Canonica obtineri, juxta regulam *Juris Can. in c. 1. d. R. J. in 6.* ubi verbo obtineri, non impetrari de industria usus est Pontifex, quoniam illud firmitatem significat & causam permanentem, hoc vero & ad causam temporariam & revocabilem

lem trahi potest. *Add. Petr. Pecko ad d. c. 1. n. 26. & seqq. & Heinr. Canis. ibid.* Cujus rei ratio redditur illa, quod in Ecclesiam DEI non debet esse alius ingressus, quam per ostium, quod non ita claudendum ab iis, quibus cura clavium commissa est, ut nemini aperiatur, nec ita referendum, ut omnibus pateat. Hæc Canonica Postulatio *in c. 1. inf. c. de postul. pralat.* idonea quoque appellatur, propterea forte, quia Postulationi non aliter relinquitur locus, nisi urgente necessitate, & ob evidentem Ecclesiæ utilitatem. *Alteserra ad c. 1. c. de postul. pralat.*

## CAP. II.

### *Tradens originem hujus Postulationis.*

**A**D originem Postulationis cognoscendam faciunt quidem illa, quæ de Electione atque constitutione Episcoporum aliorumque Ecclesiæ ministrorum passim proponuntur, quia tamen illa ipsa à *Dn. Conring. in Disputat. de Constitut. Episc. Germ.* aliisque laxè deducta sunt lubens prætereò, & statim de Postulatione nostra autumo, illam in primitiva Christianorum Ecclesia quidem incognitam fuisse, atque veteres promiscue usurpasse verba Electionis & Postulationis *c. 14. dist. 63.* adeo ut Ambrosius, quem scimus ex catechumeno postulatam, electus dicatur. *c. 3. d. dist. 63. Alteserra in princ. c. 1. & 2. c. de Postul. Pralat. Ziegl. ad pr. J. J. C. de postul.* Hinc etiam *Francisc. Duar. lib. 5. de sacr. Eccles. ministr. ac benefic. c. 2.* ingenue fatetur, se hujus Postulationis nunc usitatæ apud antiquos non reperisse exemplum. Postmodum vero in electionis quasi subsidium paulatim moribus vel consuetudine Postulatio hæc introducta, & decretalibus Innocentii III. confirmata videtur eum in finem, ut promoveri ad Episcopatum possent, qui propter Canones recentiores eligi non poterant, *Dn. Ziegler. d. l. Sprenger. lib. 2. Instit. Jur.*

*Jur. Publ. c. 32. §. 4. in fin.* Neq; tamen hoc recentius Postulationis inventum ratione & æquitate caret, quam vel arctiora Electionis jura cuilibet, curatius ea perpendenti, suggerere valent, & æstimata Ecclesiarum utilitas & necessitas, quæ omnem humanam legem juxta Senecam frangit, probe demonstrat. Nam juxta Canonum decreta eligendus esse debet ætate maturus, natalibus illæsus, corpore integer, fama candidus, literis instructus, religiosus, castus, hospitalis, mansuetus, irreprehensibilis &c. adeo, ut, si contra unum vel alterum horum ab eligentibus peccetur, non solum electio ipsa concidat, sed & electores potestate eligendi priventur. Ne igitur impedimentum sæpe exiguum magnum adferret detrimentum Ecclesiis, placuit juris Canonici auctoribus Electionis severitatem Postulationis remedio ita temperare, ut summum jus æquitati cederet, & salva nihilominus maneret Canonum reverentia. Proinde is, qui, ob impedimentum aliquod eligi non potest, recte nunc postulatur, & qui ordinario jure electionis gaudere non potest, extraordinaria gratia Pontificis defenditur. *Duaren. d. c. 2. in pr. Pet. Peck ad d. c. 1. de R. l. in 6. n. 15. Canis. ad d. t. §. de Postul. Pral. n. 1.* A quibus hætenus dictis parum vel nihil differunt ea, quæ habet *Besold. in thes. Pract. sub verb. Bischoff, n. 62. & M. Ant. Cucch. lib. 1. Institut. J. C. c. 4. de Postul. n. 2. & seqq. Zoes. ad tit. §. de Postul. Pralat. n. 3. Vallenf. ibid. n. 2.*

### CAP. III.

*Ostendens, quibus postulandi facultas competat,  
& quibus Jus Canonicum eandem  
adimat.*

**Q**uemadmodum Electio Capituli vel Collegii est, ita Postulatio ejusdem Capituli Canonicis seu Capitularibus competit. *c. 1. inf. c. 4. §. ceterum §. de Postul. Pral.* Is namq; postu-

postulare potest, qui eligere, *Hostiens. in Summ. de Postul. Prælator. num. 9. Coras. p. 4. de Sacerd. c. 2. n. 3. Joach. Steph. lib. 1. Inst. J. C. cap. 4. de Postul. n. 4. Zoes. d. t. n. 5.* Unde sicut ad Electionem, ita quoque ad Postulationem omnes ex Collegio admittuntur, sive nobiles sive ignobiles sint. Competere autē hęc postulandi eligendiq; facultas cœpit Capitulis seu Collegiis Ecclesiarum ex conventionione inter Imperatorem & Romanum Pontificem facta in Comitibus Wormatiensibus A. C. 1122. *notante Chytrao in sua Chron. quem laudat & sequitur Matth. Stephan. de Jurisdic. lib. 3. p. 1. cap. 9. num. 9.* cum ab initio rei Christianæ Episcopi à reliquo clero & populo fidei fuerint electi & constituti, donec Imperatores Romani Christo nomen dedissent, quo tempore non temere passi sunt aliquem ad Episcopatū aspirare, nisi accedente suo consensu, probe intelligentes, multū ad tranquillitatem Reipubl. facere, bonos & pacificos clericos sacra tractare. *c. 1. dist. 62. c. 9. cum seqq. c. 22. dist. 63.* Verū in dictis Comitibus non tam electionem Collegiis ac Capitulis tribuit, quam jus potius constituendi Episcopos Imperator Henricus V. abdicavit, & investituram Episcoporum per anulum & virgam pastorem seu cambucam remisit, retenta solum ea, quæ per sceptrum regalia designatis Episcopis concedit, ita tamen, ut electiones, quæ hactenus penes Clerum & Populum fuerunt, penes eosdē quoq; imposterū remanerent. Successu igitur temporis, & in principio seculi XIII. Canonici sive Capitulares Ecclesiarum Cathedralium sibi solis, excluso Clero & Populo, vindicarunt electiones, connivente Pontifice Romano, cujus intererat à paucioribus & quidem hominibus sibi deditis, fieri, *Monzamb. de Stat. Imper. c. 3. §. 6. Dn. Conring. ad Lampad. p. 3. c. 6. §. 6. Burgoldens. ad Instr. Pac. Westphal. part. 1. disc. 20. §. 2. & seqq.* ubi etiā ex Abb. Ursperg. formulam abdicacionis, quæ usus Heinricus V. fuit, refert. Plura huc facientia proponit *Excellentissimus Dn. D. Etncf/*



D. *Uncl* in Vniversitate Altdorffina Antecessor & P. P. celeberrimus, Hospes ac Patronus meus summè honorandus, in *Disputat. de Concordat. Nat. German. cap. 1. num. 27.* Ea quæ de electione antiqua, seu apostolica, dicta sunt, non leviter confirmat *M. Cyræus Spangenberg. in Chronica sua Illustr. Comit. Hennebergens. libr. 1. cap. 22. pag. 61. in med. de Capitul. Herbipolens. hæc verba proferens*: Hat Kåyser Otto der I. so nummehr Anno 936. nach seinem Herrn Vattern / Kåyser Heinrichen / in die Kåyserl. Regierung kommen war / den zehenden Tag nach gedachtes Bischoffs Burckards absterben / den 3 Apr. diesen Graf Poppen / Thumbern zu Würzburg / an desselben statt dahin zum XIII. Bischoff und XXXV. Herzogen zu Francken verordnet: und alsbald auch zu Salsa in Francken / diesem Stiffte / sonderliche Privilegia mitgetheilt und insonderheit dieses: das hinfort ein ehrwürdiges Capitel daselbst / die Macht und Freyheit haben solte / nach Absterben oder Abtritt ihres Bischoffs / auß ihrem Mittel / oder sonst ihnen selbst einen Bischoff zu erwehlen. Welches bis hieher bey dem Capitul nicht gestanden / dissmal aber ist dem Capitul die Freyheit / selbst einen Bischoff zu erwehlen / verliehen worden: Hinc personis extra Capitulum viventibus, imò in genere omnibus laicis, hæc potestas est adempta. Principes ergò laici Postulationibus sive Electionibus interesse nequeunt, prout expresse prohibet *c. Nullus laicorum 1. Distinct. 63.* Inde ne quidem ex consuetudine aliqua laici sive sint Principes sive sint inferioris ordinis hanc facultatem sibi acquirere valent, prout colligitur *ex c. Massana 56. c. de Elect. & E. P. c. Sacrosancta 51. eod. titul. §. 8. J. J. C. qui eligere eligive poss.* Nec obstant, quæ profert *Laurent. Dhm in suo tractatu de jur. Episcop. lib. 16. in fin. & quæ ex §. 1. J. J. C. qui elig. elig. poss. deduci queunt.* Illud tamen consuetudine introduci potest, ut facta Postulatione sive Electione requiratur consensus Principis, juxta expressum *c. cum terra. 14. c. de Elect. & E. P.* Talis verò consensus non habet præstans

trans robur Postulationis aut Electionis, sed tantum, quod consentiens non possit aliquid in futurum adversus postulatum opponere, quod etiam confirmat *Abb. Panormitan. ad dict. cap. cum terra. 14. vers. Sed dic tu latius* & ubi ulterius subiungit: Si Ecclesia habeat Patronum, quod tunc ipsius consensus debeat accedere post Electionem seu Postulationem, nisi aliter de sua jurisdictione obtineat, ut partes suas interponere debeat electioni tractandæ. *c. Nobis fuit. 25. de jur. Patronat. d. 9. s. l. J. C. qui eliger. eligere poss.* quia ejus interest, ut bonus Prælati Ecclesie Patronatæ præficiatur, propter alimenta, & ut gratiam Ecclesie gratia compenset. *Canis. ad d. cap. 25. n. 5. & 6. Ziegler. ad d. 9. s. J. d. t.* Tandem facultas postulandi etiam illi clerico competit, qui est in quasi possessione juris Postulationis aut Electionis, licet postmodum in judicio ab illo evincatur, prout habetur in *cap. Querelam. 24. de Elect. & E. P. cap. Consultationibus. 19. de jure Patronat. & cap. cum olim. 7. de causa possession. vid. Layman. in sua Theolog. moral. libr. 4. tractat. 2. cap. 12. num. 3. ubi addit: quod ab ejusmodi Clericis postulatus vel electus præferatur posteriori postulato aut etiam electo ab iis, qui proprietatem hujus juris habent, quod similiter docet *Abb. Panormit. ad citat. cap. querelam 24.* Rationem profert dictus *Layman. citat. loc. talem: Sicuti, inquit, bonæ fidei possessor fructus validè alienat, ita hæc postulatio & electio à quasi possessoribus rectè fit, & quasi fructus juris hujus in alios transfert. Præter laicos atque illos, qui extra Capitulum constituti sunt, jus postulandi in specie interdictum est illis, qui sunt excommunicatione majori ligati §. 3. l. J. C. qui elig. elig. poss. die in der Kirchen Bann und Achte seyn. vid. cit. Paul. Layman. libr. 4. tractat. 2. cap. 12. num. 3.* Minor vero excommunicatio non nocet, secundum illa, quæ habet *c. Illa quotidiana. 39. de Elect. & E. P. & cap. ultim. in princip. verb. nec eligere prohibetur. de Cleric. excomm.* Item suspensis ab officio per  
 judicis*

judicis sententiam, non vero per canonem. §. 4. l. J. C. *quælibet  
ger. elig. poss. c. 8. de consuetud. & ibid. Gloss. in verbis: à su-  
spensis.* In cujus tamen distinctionis rationem differentie  
non sine causa inquiri Ziegl. ad §. 4. Porro quoque ad Postu-  
lationem admitti nequeunt illi, quibus à superiore id ex-  
presse est prohibitum, ne eligant vel postulent, juxta *citat.*  
*Lancelott. in suis Institut. dict. titul. §. 5. Impuberes, per cap.*  
*Ex eo quod. 32. de Elect. & E. P. in 6. & cap. Indemnitatibus. 43.*  
*eod. titul. in 6. Andr. Vallenf. libr. 1. ad Decret. titul. de Elect. &*  
*E. P. §. 5. Sacris ordinibus non initiati, juxta alleg. Vallenf.*  
*citat. loc.* Quia absurdum videtur, eos ad tanti ponderis res  
explicandas, quorum nullum est animi judicium, & ad sacra  
tractanda, qui nondum illa attigerunt, assumi. Ob quam  
rationem idem asserit in furiosis & mente captis *Gloss. ad citat.*  
*cap. Ex eo quod. 32. de Elect. & E. P. in 6.* Prohibentur quoque  
postulare, qui spatium trium mensium Prælatum aut Episco-  
pum eligere vel postulare neglexerunt, sicuti docet *cap. Ne  
pro defectu. 41. de Elect. & E. P.* Quo casu hæc facultas ad pro-  
ximum superiorem devolvitur, secundum *citat. Lancelott. In-  
stitut. §. 6. argumento c. postquam. 11. distinct. 50. & c. obeuntibus.*  
*30. distinct. 63. Gloss. ad d. c. 41. de elect.* Denique qui in Ec-  
clesiis vel monasteriis expresse vel tacite professi non sunt  
*c. 32. de elect. in 6. Layman. Theolog. Moral. citat. libr. 4. tractat.*  
*2. cap. 12. num. 3.* Si tamen de horum habilitate probabiliter  
dubiteretur, admitti quidem possunt, sed cum protestatione,  
quod eorum suffragia non plus valere debeant, quam de ju-  
re valere possunt, quemadmodum communiter docent  
*DD. ad c. Cumana. 50. de Elect. & E. P. ibiq. Abb. Pa-  
normitan. n. 2. & sæpius allegat. Layman.*  
*citat. loc.*

CAP. IV.

*Qui postulandi veniunt, & qui Postulatione indigni, enucleans.*

**E**ligendus in Episcopum debet esse legitimè natus, *c. cum in cunctis. 7. de Elect. & E. P. & c. Consuluit. 5. de serv. non ordinand. iuste ætatis, i. e. annorum triginta, probata infimul vitæ & scientiæ. c. qui in aliquo crimine. ult. distinct. 51. & c. 1. 2. & 4. distinct. 78. c. 7. pr. & c. cum nobis. 19. de Elect. & E. P. c. Cum in cunctis. 7. & c. Innotuit. 20. citat. tit. pluribusque qual. titibus præditus, quæ juxta sacros canones c. qui Episcopus. 2. distinct. 23. c. 2. dist. 36. c. 6. dist. 38. & Concil. Trident. Decrèta Sess. 24. c. 1. de reform. observandæ veniunt. Imò in ordine quoque subdiaconatus & quidem ad minimum sex mensium spatio ante Electionem vel Postulationem constitutus esse debet, uti tradit citat. Concilium Trident. Sess. 22. cap. 2. de reform. juxta & c. 9. §. de atat. & qual. & c. Imo in genere talis & tantæ ætatis, vitæ atq; scientiæ esse debet, ut muneris sibi injungendi necessitati satisfacere possit. In Episcopatu enim regimen animarum, & ars artium continetur. §. 9. 1. J. C. qui eliger. elig. poss. vid. Vallens. ad tit. de Elect. & E. P. §. 6. n. 1. & 2. Quia verò sapius res alicujus Ecclesiæ certæ personæ administratione curamq; desiderant, quæ tamen ob defectû alicujus requisiti canonici eligi nequit, Postulatione utendum est, ut persona ista ad Episcopatum vel Prælaturam promoveatur, per ea quæ supra c. 2. dicta sunt. Exinde non eligendus, sed postulandus est Episcopus unius Ecclesiæ ab altera Ecclesia, cum enim priori jam allegatus sit, ad alteram transitum per electionem facere nequit. cap. 4. c. final. §. de Postulat. Prælator. & c. cupientes. 16. de Elect. & E. P. in 6. §. 3. 1. J. C. de Postul. Aliud juris obtinet in Abbatibus & cæteris Prælatibus infra Episcopalem dignitatem constitutis, juxta expressos textus in c. Si Abbatem. 36. de Elect. & E. P. in 6. §. 3. 1. J. C. de Postul.*

Ratio-

Rationem diversitatis comm. Canonistæ quærun in ar-  
 tiori conjunctione Episcopi cum Ecclesia, cui matrimonia-  
 liter conjunctus dicitur *in c. 15. ¶. de testam. & ult. volunt.*  
*Coras. de Sacerdot. p. 4. c. 2. n. 10. & seq. Alteserra ad c. 1. & 2. ¶.*  
*de Postul. Pralat.* Aliam tamen adducit *Duaren. ex can. 1. Con-*  
*cil. Sardicensi. lib. 5. de Sacr. Eccles. Ministr. c. 3.* Consimili modo  
 non professus postulari debet in Abbatem, *arg. c. 27. & 49.*  
*¶. de elect. & elect. pot. c. 28. eod. in 6. Abb. ad c. cum monasterium.*  
*13. in fin. de Elect. & E. P. Hostiens. in summ. de Postul. Pralat.*  
*n. 3.* Laicus quoq; postulari potest ita tamen, ut non maneat  
 Laicus, sed per singulos gradus ascendat ad culmen Episco-  
 paratus. *c. Osius. 10. dist. in c. 65. §. 2. 1. J. C. de Postul.* Quando  
 enim Laicus merito suæ perfectionis clericalem vitam tran-  
 scendit, utiqve, exemplo Nicolai Severi & Ambrosii ejus Po-  
 stulatio rata haberi potest. *Petr. Peck. ad c. 1. de R. J. in 6.*  
*Ziegl. ad d. §. 2. Alteserra ad c. 1. & 2. de Postul. Pralat.* Similiter  
 postulatur illegitime natus, *cap. innotuit. 20. in f. de Elect. &*  
*E. P. tot. dist. 56. Coras. de Sacerd. p. 3. c. 2. Ziegl. ad §. 9. 1. J. C.*  
*qui eliger. eligiv. & c. Alteserra d. c. Duar. lib. 4. de sacr. Eccles.*  
*min. c. 5.* In non sufficienti ætate ad electionem constitutus  
*c. cum in cunctis. 7. c. cum nobis. 19. in fin. eod. §. 2. 1. J. C. de Po-*  
*stul. ibiq; Ziegl. Add. Alteserra ad d. c. 19. de elect. Duar. d. lib. 4.*  
*c. 9.* Denique Clericos alterius professionis, ordinis & col-  
 legii postulandos esse, nonnulli contendunt *ex c. cum mona-*  
*sterium. 13. de Elect. & E. P. c. 13. c. 16. dist. 61.* & ex ea ratione,  
 quod regulariter electio fieri debet de gremio ipsius Eccle-  
 siæ. Quibus tamen alij contradicentes electionem horum  
 defendunt, præsertim ratione Episcoporum, *per c. 21. ¶. de*  
*Elect. clem. 1. eod. & d. c. 13.* explicant de Electione, verbo Po-  
 stulationis improprie accepto, cum ibid. confirmationis fiat  
 mentio, quæ Electionem arguit, non Postulationem, quæ  
 non confirmatur, sed admittitur & adprobatur, *c. 3. & seq.*  
*de Postul. Pralat. Ad d. c. 13. & 16. dist. 61.* responsio deesse

NON

non potest ex iis, quæ supra c. 2. de Origine diximus. *Vid. Gloss. ad d. c. 13. Alteserr. ad d. c. 21. de Elect.* Tandem pro his omnibus, qui non animi vel corporis vitio laborant, sed qui ob defectum alicujus qualitatæ canonicæ eligi impediuntur, Postulatio institui potest, modo sint spectatæ probitatis, scientiæ atque virtutum morumque splendore in Ecclesia fulgeant. *c. cum in cunctis. 7. de Elect. & E. P.* quia nihil est, quod DEO magis officiat, quam si indigni assumantur Episcopi aut Prælati ad regimen animarum, sicuti habetur in princip. *c. Nihil est. 44. citat. tit. Prohibentur autem postulari criminibus contaminati, veluti perjurus, incontinens, homicida, inobediens, &c. Hostiens. in Summ. de Postul. Prælator. num. 7. Pet. Peck. & d. c. 1. de Reg. Jur. in 6. n. 27. Coras. de Sacerd. p. 3. c. 6.* Simoniaci quoque postulari nullo modo possunt, juxta *c. Super eo 12. in fin. & c. penult. de Elect.* Nec excommunicati tam majori quam minori excommunicatione. *c. f. de cler. excomm.* ubi ratio hujus juris expressa habetur, quam pluribus explicat *Gloss. ibid. Ungepauer. ad Decret. libr. 1. tit. 6. num. 14.* aliique delinquentes. Debet enim, ut Postulatio admittatur impedimentum esse canonicum, quod per superiorem tolli potest, ut puta si postulatus sit minor ætate, &c. Impedimentum verò ex delicto proveniens à superiori tolli nequit. Accedit quod in Postulatione insuper attendendum veniat, ne Postulationis dispensatio super defectibus ac Canonicis impedimentis difficilis sit aut dura Ecclesiæ, quæ de re *vid. Panormitan. ad c. final. de Postulat.* Similiter Postulatione indignus habetur, qui interdictum violavit *per c. Ad hac. 1. de Postul. & ea, quæ ibi differit Alteserra.* Tandem ob vitium corporis, quod ordinis impedit executionem, aut insignem inducit deformitatem, postulari nequeunt v. gr. Epilepticus, nisi forte curatus sit, *c. 21. de elect. membro mutilatus, c. f. dist. 55. de quibus & aliis agit Hostiens. in Summ. de Postul. Prælat. n. 4. & seq. Coras. d. p. 3. c. 6. Alteserra ad d. c. 21. de elect. Duar. d. lib. 4. c. 3. & 4.*

CAP. V.

CAP. V.

*Exhibens formam ac modum Postulationis  
Canonica.*

**T**UM Electionis, tum Postulationis, causam esse vacantem sedem Episcopatus alicujus aut Prælaturæ, docent c. 1. 2. 3. *de concess. præb. c. 2. eod. tit. in 6.* quia improbum nimis esset de successione viventis cogitare, ejusq; mortem quodammodo desiderare, in cujus beneficium quis se credit successurum. *Gail. lib. 2. O. 155. n. f. Petr. Peck. ad c. 1. de R. l. in 6. n. 27. Valleng. ad tit. de concess. præb. §. 1. Duar. lib. 6. de sacr. Eccles. min. & benef. c. 1. Schopp. de Postulat. Prælat. cap. 1.* Pluribus autem modis vacare dicuntur beneficia, qui tamen communiter ad tria vel quatuor genera referuntur. Vel enim beneficia vacant de facto tantum, vel de jure tantum, vel de jure & facto simul, vel per sententiam judicis. *Hostiens. in summ. tit. de concess. præbend. n. 1. Zoës. ibid. n. 1. & seq. Valleng. eod. tit. §. 2.* De omnibus vacantia modis nec agere lubet, nec vacat, pauca solum de duobus casibus, in quibus jure & facto beneficium vacat, adjiciam. Vacare & jure & facto creditur, si morbis & annis confectus beneficiatus, beneficio superesse non potest, tunc non dejicitur de Ecclesia, sed ei Coadjutor postulatur vel adjungitur, secundum formam *in c. un. de cler. agrot. in 6.* præscriptam. *Alteserr. ad c. 5. §. de cler. agrot. Valleng. d. t. n. 4. Ziegl. ad tit. 1. J. C. de Coadjut. Schopp. cit. loc.* Coadjutoris Postulatio specialiter permissa est per constitutionem Bonifacii VIII. *cap. un. de cler. agrot. in 6.* secundum formam ibi præscriptam. Morte verò naturali sine omni dubio fit vacantia jure & facto, si Episcopus vel Prælatus diem suum obiit, tunc enim revera vacans Ecclesia & viduata dicitur, cum gubernatore & administratore careat, ad exemplum viduæ, quæ vacans mulierà Jctis appellatur. *l. 5. §. 2. ff. ad L. Jul. de vi publ.* Quia verò haud exiguum

exiguum periculum ex diuturna vacatione Episcopatum Ecclesiis imminet, à Pontificibus constitutum est, ut Electio seu Postulatio intra tres menses, nisi justissimum subsit impedimentum, incipiatur ac absolvatur, juxta expressum textum *c. Ne pro defectu. 41. de Elect. & E. P. ut & c. postquam quemquam. 11. dist. in c. 50.* Ne diutius vacent Ecclesiæ ob pericula varia, quæ diutinam vacationem comitantur. *c. 18. de Elect. Alteserr. d. c. 18. & ad d. c. 41. ubi inter alia ad c. 2. de concess. prebend.* respondet, & illud accipit de beneficiis collativis, quæ minus periculum habent. Descriptiones autem collativorum & electivorum beneficiorum exhibet *Duar. lib. 5. de sacr. Eccles. ministr. cap. 1. Add. Schopp. citat. cap. 1.* Intra quod spatium Electio seu Postulatio à Capitulo institui debet, sub pœna devolutionis ad proxime superiorem, *alleg. c. Ne pro defectu. 41.* Dies autem computari incipiunt non à die vacationis, sed à die, quo Canonicis innouit vacatio Ecclesiæ, sicuti judicat *Andr. Vallenf. §. 3. num. 1. de Elect. & E. P.* ita tamen, ne de Postulatione tractetur ante sepulturam, *c. 36. de elect. imo non nisi tertio post depositionem, i. e. sepulturam, die ad Postulationem accedatur. c. 7. dist. 79. quoniam festinatio nimia sapit contemtum. Alteserr. ad d. c. 36. & oes. ad tit. de elect. n. 63. Vall. eod. tit. §. 2.* Arrestari vero terminus definitus potest à Capitulo, & brevior præfigi absentibus, dummodo sit idoneus, quo vocati adsint electioni. *c. 18. de elect. Quoniam tres menses in favorem Capituli constituti sunt, quibus velut juri pro se introducto recte renunciat. l. pen. C. de pact. maxime si sit periculum in mora. Alteserr. ad d. c. 18.* Sepulto ergo Episcopo, sive Prælato, Canonici, seu qui sunt de Collegio Ecclesiæ viduatæ, in Capitulo apparere, diem Electioni aut Postulationi præfigere, juxta ac absentibus Capitularibus illam denuntiari debent, cum denominatione loci commodi, qui per erumq; est ipsa Ecclesia, juxta *c. quod sicut. 28. de elect. vel chorus Ecclesiæ. c. cum nobis olim. 19. eod. vel Capitulum. c. 30. d. r.*

vel



vel alius honestus ac decens locus, secundum cuiusq; Ecclesiæ consuetudinem. vid. *Alteserr. ad d. c. 28. Andr. Vallens. citat. loc.* Si autem Capitulares de certo loco inter se haud convenire valeant, is per sortem dirimendus venit. *Stephan. Gratian. Discept. Forens. cap. 655. num. 43. ibique plures citati.* Omnes autem ac singuli, qui jus postulandi habent vel jure communi vel ex privilegio, vel pacto & præscriptione, *c. 50. de elect.* legitimè citandi & vocandi veniunt, *add. cap. Cum inter. 18. & c. 35. de elect.* cum Postulatio fieri debeat solenniter, vocatis quorum interest, *arg. l. 47. ff. de re jud. & in vitis Episcopus non detur, c. 13. dist. 61. modo sint in provincia. dd. cc.* Extra provinciam qui sunt, non vocantur, nisi aliter de consuetudine obtineat, ut in Gallia de toto regno vocandi sunt. *c. 55. de elect.* Præsentes quoq; qui præsentialiter obitum Episcopi cognoverunt, non sunt vocandi, *d. c. 18. quia certus non amplius est certiorandus. l. 1. §. 1. ff. de act. emt.* Vocatio autem hæc non per campanæ sonum, *c. 30. de elect.* sed per literas vel nuncium fieri debet. *d. c. 18. & 28. d. t. Gloss. ad d. c. 18. de elect. Alteserr. ib. & ad d. c. 35. Vallens. d. t. §. 2. n. 3.* Alioquin si quis eorum præteritus fuerit, poterit is ob sui contemptum agere & Postulationem aut Electionem, etiam jamdum admittam, aut confirmatam, infirmare. *c. Bona memoria. 36. de Elect. & E. P. nisi malit propter bonum pacis Postulationi aliorum accedere, illamq; ratam habere. c. quod sicut. 28. eod. tit.* Talisq; infirmatio fieri debet per sententiam, neq; enim Postulatio hujusmodi est ipso jure nulla, quamvis ita videri posset per *c. 55. inf. de elect. & §. 2. l. J. C. dist. tit. qui vocatio absentium non est de substantia Postulationis. t. 50. d. t. Hostiens. in Summ. tit. de elect. n. 11. Alteserr. ad d. c. 28. Zoës. d. t. n. 65.* Absentibus verò, qui justa ex causa impediuntur, quo minus compareant, concessum est, procuratorem seu mandatarium constituere, si modo ex Capitulo sit. Extraneum enim Canonici recipere minus tenentur, *c. quia propter. 42. §. illud autem. cit.*

tit. & c. si quis iusto. 46. eod. tit. in 6. Si vero absens plures procuratores constituerit, non aliter admittendi sunt quam si singulos in solidum constituat, quo casum melior conditio præoccupantis est, secundum jam citat. c. si quis iusto. 46. in princip. Nullo præoccupante, sed utroq; vel omnibus simul concurrentibus, ne in diversos vota dirigant, is solus admittetur, quem Capitulum sive major ipsius pars elegerit. vid. d. c. Vel si inter se invicem dissentiant, is admittendus, qui primus in instrumento procuratorio positus. d. c. §. verum. Gloss. d. c. 46. Zoëf. ad tit. de elect. n. 68. & seqq. Coraf. de sacer. p. 4. c. 3. n. 13. Si itaq; hoc modo convenere, concorditer fieri debet Postulatio, per c. Bona. 3. & c. seq. de Postulat. Prælator. id est, vel ab omnibus, vel saltem à majore parte Capituli sive Collegii, quia in actibus Collegii regulariter attenditur, quod fit à majore ac saniore illius parte, c. cum in cunctis. i. de his que fiunt à maj. part. Capit. q. valis major pars etiam in dubio præsumitur. Zoëf. ad d. t. de his qui fiunt à maj. Vallens. ad tit. de elect. §. 4. n. 3. Ziegl. ad §. 10. & 12. l. J. C. d. tit. Idcirco Postulatio, quæ fit à minore parte, haud admittitur, nec per subsequentem consensum potest ratificari, quia ipso jure nulla est. c. 29. de Elect. c. 3. de Postul. Prælat. Alfeserr. ibid. Vallens. d. t. §. 4. n. 2. Ungepauer. ad Decretal. tit. de Postulat. Prælat. n. 12. Si verò in Postulatione pars Capituli electionem, altera pars Postulationem præferat, ut adeo Electio aut Postulatio concurrat, posterior non admittitur, nisi postulantium numerus sit eligentium duplo major, juxta expressum c. Scriptum est. 40. de Elect. & E. P. Cur autem Postulatio, si cum Electione concurrat, duplo majorem Capituli partem requirat, ostendit Job. Bapt. Vivian. in rat. ad cit. cap. scriptum est. 40. Postulatio enim est remedium extra ordinarium & innititur soli gratiæ superioris, neque adeo est favorabilis, sicuti electio, quæ innititur juri, atq; contractum parit inter eligentem & electum. Unde jus illud expugnatum difficilius est, quoniam initiatur datus,

tus, tanquam sponsus, viduatæ Ecclesiæ per vinculum matrimoniale. *Alteserr. ad c. 3. de Post. Pral. & ad c. 40. de elect. Valens. ad tit. de Postul. Pral. num. 4. Matth. Stephan. de Jurisdic. libr. 3. p. 1. c. 10. n. 8.* Suffragia ipsa quod concernit, debent esse certa non dubia, æquivoca, aut obscura. Inde formulæ hæc admitti nequeunt: *Postulo hunc eligendo, vel eligo hunc postulando*; vel: *Postulo eligendum, vel eligo postulandum, c. un. de Postul. Pral. in 6.* Quoniam juxta *Canonist.* hæc formulæ continent inter se repugnantiam, qui enim eligit, dicit, eum quem eligit, nullam habere defectum, qui vero postulat, defectum agnoscit & fatetur. *d. c. unic. de Postulat. Pralator. in 6. & ibid. Gloss. Zoës. ad tit. de Postul. Pralat. n. 8. Ungepauer ad Decret. cit. num. 12.* Singulariter tamen ex benignitate canonum ob favorem & utilitatem Ecclesiæ receptum est, ut si probabilis facti, non juris *c. 13. de R. l. in 6.* ignorantia vel dubitatio intervenerit: utrum quis vel postulandus vel eligendus sit, valeat formula hæc: *Postulo & eligo prout melius de jure valere potest*, juxta citatos Authores. Sed quid, si hæc formula: *Eligo & postulo, pro ut melius, &c.* electo aut postulato præsentetur, an præcisè tenerur certam speciem, aut Electionem, aut Postulationem, recipere? Romanus Pontifex ipse respondet in *d. c. un. 6.* tradens, quod, licet in præsentia casu dubio postulantes aut eligentes aliquantum possint variare, antequam scilicet præsentatio superiori facta fuerit. *Ungep. ad Decr. de Postul. n. 12. in med.* electus tamen aut postulatus unam viam apprehendere teneatur, ne in incerto vegetetur. *d. c. un. & c. 25. de elect. in 6. Gloss. ad d. c. un. de Postul. Pralat. Zoës. eod. n. 9.* Modus Postulationis fit itidem tripliciter, sicuti in Electione *c. 42. de elect. §. 9. l. J. C. eod.* vel per *Inspirationem divinam*, de qua ex mente Canonistarum *Coras. p. 4. de Sacerd. c. 3. n. 9.* ita judicat, columbam jam diu à corvo enecatam esse; vel per *Compromissum*, qui modus Postulationis juxta tradita *Cuechi Libr. 1. Inst. Jur. Canon. tit. de Elect. & E. P. vers. principio igitur*

*tur sciendum est, & c. ideo inventus esse videtur, ut postulantes  
 vel eligentes se postulandi onere liberent, & minori turba  
 res fortiatur exitum, quæ plerumq; in ejusmodi negotiis  
 oriri solet. At hodie vel plane non, vel rarenter in usu est,  
 quia unusquisq; sibi magis, quam aliis confidit. Ziegl. ad d. §. 13.  
 I. J. C. de elect. vel per Scrutinium. De quibus modis omni-  
 bus & singulis vide Alteserr. ad d. c. 42. de elect. Coras. d. l. n. 8.  
 Matth. Steph. de Jurisd. lib. 3. p. 1. c. 9. n. 39. Ungep. ad tit. de  
 Elect. n. 24. & ib. Zöf. n. 71. & seqq. Valleng. §. 4. n. 4. & deniq;  
 comm. Canonistarum Scholam. Scrutatores vero ipsi eligun-  
 tur à Capitulo sive Collegio, Ungepauer. ad citat. titul. num. 30.  
 31. & seq. qui semetipsos ingerunt, non immerito habentur su-  
 specti, secundum leg. Quæ omnia. 25. ff. de Procurat. & De-  
 fensor. Abb. Panormit. ad c. quia propter. 42. de Elect. & E. P.  
 Horum officium est, ut Canonicorum suffragia secrete &  
 singulatim diligenter exquirant, & demum in scripturam  
 redacta publicent. d. c. quia propter. 42. de elect. §. 10. I. J. C.  
 eod. Quo facto, collatione habita, censetur postulatus in quem  
 vel omnes, vel major & sanior pars Capituli, consenserit d. §.  
 10. c. 21. de elect. in 6. Formulam postulationis in Germania  
 usitatæ hanc proponit Schopp. de Postul. Pralat. cap. 2. In No-  
 mine Sanctæ & individua Trinitatis. Nos Liborius Hirsch/  
 Prior, Lucas Krause, Procurator, Sebastianus Bolemann Bursarius,  
 Johann. Sidermann, nec non Johannes Lisegang, Conventuales  
 Cænobij Walckenredensis, omnibus ac singulis, ad quos hæc literæ  
 nostræ pervenerint, salutem in Christo precamur, & notum faci-  
 mus, quod post obitum Illustris ac Generosi, Domini Ernesti, Comitis  
 de Honstein, Domini in Lora & Clettenberg, Administratoris  
 Walckenredensis, pia recordationis, Nos omnes hic in loco Capitulari  
 convenimus, & examinatis omnibus ac singulis circumstantiis hu-  
 jus multis modis gravati, ac ad interitum propè redacti Cænobii,  
 virum, qui consilio & auxilio huic rei sufficiat, eligendum & huic  
 Cænobio præsciendum duximus. Cum autem voluntatem &  
 facul-*

facultatem operis, à plerisque desperati, conficendi in nemine majorem ac commodiorem invenerimus, quam in Reverendissimo, Illustrissimo ac Generosissimo Príncipe ac Domino, DN. HENRICO JULIO, Postulato Episcopo Halberstadiensi, nec non Duce Brunsvicensi & Luneburgensi, Domino nostro clementissimo, vero hujus territorij Domino ac possessore. Ideo cum ratificatione omnium ab ipsius Celsitudine in rem ac utilitatem hujus Cænobij hætenus gestorum, invocato Spiritu Sancto, prænominatum Principem, Ducem Henricum Julium in Administratorem hujus Cænobii unanimiter elegimus ac submisse postulavimus, nec non publicè ante altare proclamavimus, omnes ac singulos submisè rogantes, ac officiosè requirentes, ut huic rei, habito maturo consilio, ritè ac solenniter peracta plenam fidem adhibere velint. Cujus gratia etiam presentes manu propria subscribimus & iisdem nostrum sigillum subjecimus. Actum Walckenredæ 1. Septembr. Anno 1593.

(L. S.)

In majorem fidem ego Liborius Hirsch/Prior, subscripsi.

Hæc supra scripta omnia ista acta esse, attestor manu propria  
Lucas Krause, Procurator.

Ego Sebastianus Boleman Bursarius in testimonium subscripsi.

Ego Johann. Lifegang, Convent. in testimon. subscripsi.  
Johann. Sidelman attestor.

Ipsam Postulationem aut Electionem intra octiduum, aut quo citius fieri potest, postulantes Postulato præsentare debent. c. 6. c. cupientes Ecclesiarum. 16. vers. ceterum si eligentes. de Elect. & E. P. in 6. Præsentatione postulato facta, intra mensis spatium secum deliberet, an Postulationem aut Electionem velit recipere, nec ne, c. quam sit Ecclesius. 6. eodem titul. in 6. post præstitum consensum intra tres menses (vid. tamen Nicol. III. constit. in c. cupientes. 16. de Elect. & E. P. in 6. ubi hoc tempus, considerata locorum distantia, ampliatum,

tum, & Schopp. de Postul. Pralat. cap. 3. ubi dicit, quod Praxis quoque Germaniæ per sex mensium cursum administrationem Capitulo relinquat, idque exemplo Capituli Osnabrugensis confirmat) id indicari debet superiori, qui super impedimento vel defectu, quo Postulatus laborat, dispensare potest. vid. Archidiacon. ad allegat. cap. Quam sit Ecclesiis. 6. atq; Ungepauer. ad Decretal. tit. de Postulat. num. 11. Superior vero in Postulatione Episcoporum est solus Pontifex Romanus, cui majores causæ reservatæ sunt, inter quas Episcoporum causa refertur, juxta cap. ut debitus honor. 59. in fin. de Apellat. Gloss. & Canonist. ad cap. ultim. de Postulat. Ungepauer. ad Decretal. citat. loc. num. 14. atque hic certa uti debet formula, quæ est: Postulationem admittimus, vel ducimus Postulationem admittendam. Gloss. Anton. de Butrio & Panormitan. in c. gratum gerimus. 2. num. 13. de Postulat. Pralator. Hinc superior scribere nequit: Confirmamus Postulationem, quia cum tota Postulatio ab ejusdem gratia pendeat, nihil quoque erit, quod confirmari possit. Ungepauer. cit. loc. Denique ut Postulatio admittatur, omnes Postulati defectus, ob quam electio locum habere nequit, postulantes apud superiorem exprimere debent. vid. Cuch. Inst. Jur. Canon. lib. 1. cap. 8. Sed hac occasione non incongruè quaeritur: An Superior cogi possit ad concedendam vel admittendam Postulationem? Respondetur, regulariter quod non. Fit enim Postulatio in subsidium Electionis, ut incapax promoveatur, nullumque jus postulato tribuit, exinde, quia sola gratia superioris nititur, ille quoque eandem vel admittere vel rejicere potest. Vallenf. ad tit. de Elect. & E P. §. 1. num. 5. Gloss. ad c. Bone. 3. in verb. ex gratia. de Postulat. Pralat. ubi tradit, ex justa quoque causa superiorem ad dispensationem seu admissionem compellendum esse, si potens sic postulatus ad Ecclesiam defendendam aut benè doctus, aut egregiis moribus præditus, nec reperiatur alius, per quem ita benè consulatur Ecclesiæ. Unde quoque;

quoque in *c. Nullus laicus. 17. §. de Jur. Patron.* traditur, quod, si Episcopus vel Prælati improbitatis aut avaritiæ causa consentire noluerit, id ipsum Romano Pontifici nuntiari possit. Plura quoad formam & modum Postulationis Canoniciæ vid. apud *Gloss. & Canonist. ad tit. de Elect. & Postulat.*

CAP. VI.

*Postulationis convenientiam cum Electione, ipsiusque discrepantiam pertractans.*

**I**N plerisque quidem, prout ex hæcenus dictis liquet, Postulatio cum Electione convenit, adeo, ut quondam Jus Canonum Postulationis atque Electionis verbum promiscuè receperit, sicuti ex iis, quæ *c. 2.* dicta sunt, patescit. Postmodum tamen à se invicem ita distincta sunt, ut ea, quæ ex Canonum autoritate in Electione Episcoporum præscripta sunt, necessitatis ac utilitatis gratia in Postulatione haud observentur, quam distinctionem confirmat *Pacific. Westphal. art. 5. §. 4. Laurent. Dhm in tract. de Jure Episcop. th. 14. lit. c.* Discrepant igitur inter se Postulatio & Electio, quod illa non tam ex jure Canonum fit, quam constitutione ac ordinatione Romanorum Pontificum, in subsidium Electionis recepta & confirmata. *Joach. Stephan. Institut. Jur. Canon. libr. 1. cap. 4. num. 3.* Præterea Postulatio fit ita, ut nullum jus ante præsentationem Superiori factam postulato tribuat, sed à Superiori ita dependeat, ut eam admittere, vel recipere possit; Electio vero jure communi nititur, ac semel perfecta per mutuum consensum & contractum eligentium & electi jus irrevocabile inducit. *c. cum inter Canonicos. 21. de Elect. & Elect. Pot. & ibid. Alteserr. Matth. Steph. de Jurisd. lib. 3. p. 1. c. 10. n. 4. Ungep. de Postul. Pralat. n. 12.* Deinde & illa ad-

D

duci-



ducitur differentia, quod in electo Episcopo confirmatio Superioris requiratur & consecratio; in postulato vero admisso & dispensatio Superioris loco confirmationis sit, testante *Matth. Stephan. de Jurisd. libr. 3. part. 1. cap. 9. num. 3. & seqq.* Deniq; differunt in eo, quod ille, qui eligi non potest, postulari tamen queat, modo non omnino incapax sit ad administrandum Episcopatum vel Prælaturam, sed facile dispensabile impedimentum ac defectum habeat, uti docet *Abb. ad c. ult. de Postulat. Pralat. num. 10. atqve. Layman. lib. 4. Theol. Moral. tr. 2. c. 12.*

CAP. VII.

*Suppeditans finem Postulationis ac effectum  
Postulatorum Episcoporum.*

POSTULATIONIS admittendæ finis est urgens necessitas atque Ecclesiæ viduatæ utilitas, cui per Postulationem Electionis loco providetur. *c. Bona memoria. 4. de Postulat. Pralat. Ungepauer. ad Decretal. de Postulat. num. 13.* Effectus vero ratione ipsius Postulati est, quod Collegium vel Capitulum eo ipso, dum Postulatio à Superiori admissa est, in Postulatum transfundat omne jus Episcopale, (quod definitur per potestatem Episcopo legitimè & canonicè electo vel postulato competenté. Ipsius varia constituuntur capita, quæ ad quatuor retulit *Laur. Ohm. de jur. Episc. §. 15.* Ordinem videl. Legem dioecesanam, Jurisdictionem, & Statum vel dignitatem. Quæ distinctio *Carpz. lib. 1. Jurispr. consist. tit. 1. def. 4. Burgold. ad Instr. Pac. p. 2. disc. 17. §. 6.* quoque probatur, minime tamen ad palatum Taboris esse videtur, uti conjicere licet ex iis, quæ habet *thes. 28. in f. de Regim. Imper. Ecclesiast.*) Postulatio namq; admissa idem dat juris Postulato, quod confirmatio & consecratio electo. *Zoëf. de Postulat. Pral. n. f. Quare Hostiens. in Summ. de Postulat. num. 11. dicit,*  
quod





quod Curia Romana Postulationem recipiat cum effectu ita, ut recipiendo corroboret, atque corroborando recipiat, sicut consuevit dici de Papa, qui eligendo confirmatur & confirmando eligitur. Approbatio siquidem Postulationis & postulati pro electione & confirmatione habetur, datque Episcopis licentiam transeundi ad Ecclesias Postulantium sine alia confirmatione. Quod & Jure Canon. constitutum, & stylo Curia Romanæ receptum est, ut evitentur circuitus atque Ecclesiarum dispendiis occurratur. *Coras. d. p. 4. de Sacerd. c. 2. num. 18.* Quæ cuncta tamen de solenni Postulatione ex mente illorum, quibus distinctio Postulationis solennis & minus solennis placet, intelligenda sunt, quæ electionis & confirmationis vim secum trahit, non vero de Postulatione simplici, ubi adhuc electione & confirmatione opus est, sicut refert *Matth. Stephan. de Jurisd. lib. 3. p. 1. c. 10. n. 11. Ungep. de Postul. Præl. n. 10. & seqq.* Admissâ ergo Postulatione, postulato Episcopo atque aelecto, omnia quoque competunt Jura Episcopalia, non solum illa, quæ sunt Ordinis, atque Statum & dignitatem Episcopalem concernunt, sed etiam quæ sunt Legis Dioecesanæ, quæ potissimum administrationem ac bonorum Ecclesiasticorum curam concernunt. Imo etiam ea, quæ ad Jurisdictionem Ecclesiasticam, sive Episcopalem audientiam spectant, vigore cuius Episcopus in tota sua Dioecesi causas Clericorum omnes, laicorum vero spirituales audire & per sententiam decidere potest. *c. 38. & multis seqq. c. 11. q. 1. c. 12. & de for. competent. Unde in c. 2. de jud. decernitur, quod causæ spirituales & Ecclesiasticæ coram iudice Ecclesiastico ventilandæ sint. Quæ autem sint causæ Ecclesiasticæ, ex capitibus Juris Episcopalis dijudicandæ veniunt, de quibus videri potest *Carpzov. d. l. & lib. 3. tit. 1. def. 2. Laur. Ohm de Jur. Episcop. th. 15. 16. 17. 18. & seqq.* Nonnunquam tamen etiam Jure Canonico Clericus Laico iudici subijcitur, videlicet in*

causis feudalibus. c. 6. de for. comp. & causis delictorum, in quibus ita occalluit Clericus, ut ab Ecclesiastico iudice nulla ratione possit emendari. c. 10. de judic. Rittersb lib. 5. de diff. J. C. & C. cap. 4. Canif. ad d. c. 10. de judic. Poena namque ejusmodi Clericorum ad magistratum & iudicem spectat Politicum, ad quem reus à iudice Ecclesiastico remittendus est, si crimen poena capitali aut corporis afflictiva vindicandum sit. Carpzov. Jurisprud. Confessor. libr. 3. definit. 3. num. 8. Præprimis cum jurisdictio criminalis per Concilium Toletanum, juxta cap. Clericis in sacris. 5. Ne Clerici vel Monach. secular. negot. se immisc. ipsis clericis expressè adempta sit. Singulare verò ac speciale quid obtinet in Episcopis, sive postulatis, sive electis Imperii nostri Romano-Germanici, qui vel experientia teste duplicem exercent potestatem secularem ac ecclesiasticam. Et quidem secularem potestatem Episcopi Germaniæ tempore Ottonis M. impetrarunt, sicuti demonstrat Struv. in Syntagm. Feudal. cap. 1. aphor. 4. Add. Johann. Gryphiand. de Weichbild. Saxon. cap. 28. & 29. Hinc ab eo tempore potestas secularis & regalia per investituram ab Imperatoribus hæctenus in ipsos ita collata est, ut licet titulum Episcoporum retinuerint, territoriis tamen suis, uti Principes seculares, una cum Canonicis præessent, & Provincias mixta quadam Republicæ forma gubernarent. vid. Pauermeister. de Jurisdic. libr. 2. c. 9. atq; Struv. citat. aphor. 4. in fin. Hujus potestatis intuitu Episcopi in Germania, seu electi, seu postulati, Status Imperii sunt, omnimodamque exercent Jurisdictionem. Myns. centur. 2. observ. 51. Antiquitus equidem inter Imperatores & Pontifices Romanos diu & graviter de constituendis in Germania Episcopis disceptatum fuit, res tandem tamen composita est, postquam Henricus V. Pontifici Romano investituram Ecclesiasticam dimisit, sibiq; soli investituram de regalibus sceptro expediendam reservavit in Comitibus Wormatiensibus

fibus A. 1122. juxta quam conventionem Imperator Episcopos de Jurisdictione & Regalibus investire: Pontifex autem Romanus Ecclesiasticam potestatem conferre solet, vid. *Dn. Covring. de Constitut. Episcop. German. th. 56. & mult. seqq.* Quam utramq; potestatem Episcopi Germaniæ per suos Vicarios plerumqve exercere solent, utpote Ecclesiasticam per Episcopos suffraganeos, vulgo die *Weyh-Bischöff*/ qui sunt Episcopi substituti; secularem verò per Officiales, & suos Vicarios vel generales, vel speciales, velut ex *Marant. de Ordinar. judic. p. 6. de appellat. v. secunda principalis regula num. 369. Sprenger. Institut. Jur. publ. lib. 2. cap. 32.* docet. Duplici huic potestati in Episcopis Germ. multa & varia obijciuntur, quæ in compendio exhibet, & ad ea respondet *Reinking. de Reg. Secul. lib. 1. class. 4. c. 9. n. 4.* qui omnino videndus, quæ tamen Jurisdictiones per promiscuum usum confundi non debent, sed distincte & ita quidem expediendæ sunt, ut altera alteram potiùs adjuvet, quàm turbet. *Myler. de Princip. & Stat. Imper. p. 2. c. 86. §. 3.* Non solum verò Episcopus postulatus & à Superiore admissus gaudet jure veri Episcopi etiam in Germania nostra, sed & onera omnia, perinde ut alius Episcopus præstare, atqve sumtus conservatorios ædificiorum impendere debet, die *Bischöfflichen Häuser und Aempfer in baulichem Stande zu erhalten.* *Schopp. de Postulat. Prælat. cap. 1. de oner. postul. Episcopor.*

## CAP. IIX.

### *Statum Postulatorum Protestantium Episcoporum annectens.*

EX iis, quæ *cap. preced.* dicta sunt, satis abundeq; apparet, quid in Episcopis S. Imperii nostri Catholicis obtineat, & quæ potestate præditi sint, restat, ut pauca subjiciamus, quid in Augustanæ Religionis addictis ex Constitutionibus

Imperii sacratissimis obtineat. Nemo autem negabit, per *Transactionem Passaviensem de Anno 1552.* atque infecutam *Pacificationem Religiosam in Recess. Imper. de Anno 1555. §. 20.* nec non *Instr. Pac. Westphal. art. 5. §. 16.* Jurisdictionem Ecclesiasticam, quæ penes Catholicos erat, in Principibus & Statibus Imperii Augustanæ Confessioni addictis eorumve territoriiis in omnibus negotiis & causis religionem concernentibus, plene esse suspensam, atque Protestantibus Imperii Principibus & Statibus supremam circa sacram potestatem postliminio quasi restitutam fuisse. *Reink. de Reg. Eccles. lib. 3. cl. 1. c. 19. n. 1. & seqq. Myler. p. 2. de Princ. & Stat. Imper. c. 86. n. 1.* Nam suspensionem non negative, sed translativæ & cum pleno effectu factam intelligendam esse ipse *§. 20. alleg. d. Pacificat. religiose* satis evincit, quo facultas in terris Statuum A. C. comprobata est, ordinandi & exercendi religionem, ministros Ecclesiæ & ministeria constituendi &c. ex quibus argumentum concludens facile desumi potest. Non igitur audiendi sunt ii, qui suspensionem hac in re quidem fatentur, translationem autem agnoscere nolunt. Vid. *Reink. de Reg. Sec. & Eccles. lib. 3. cl. 1. c. 7. n. 18. Burgold. ad Instrum. Pac. p. 2. disc. 17. §. 6. inf.* Neque forte etiam illi, qui principium hujus Juris Episcopalis in Statibus Imper. A. C. in *Transactione Passaviensi* statuunt, cum concessa Superioritas territorialis sine Jure Episcopali esse non potuerit. Nam quomodo salutem subditorum suprema cura & potestate complecti diceretur, qui religionis curam non haberet. *Tabor. de Regim. Imper. Ecclesiast. th. 23. Burgold. d. discurs. §. 4.* Exinde tamen minime Catholici usq; ad *Pacificationem Westphalicam* Protestantes Episcopos, nec in Episcoporum ordinem, nec ad sessionem & suffragia in Comitibus admittere voluerunt, arbitantes iis deesse aliquid, quo minus in Episcoporum Germaniæ numero haberi possint, cum nec confirmationem, nec consecrationem, nec admissionem Pontificis Romani habeant.

Tan-

Tandem tamen disceptatio hæc per Pragmaticam *Pacificati-*  
*onis Osnabrugensis* Sanctionem ex arte composita & sublata  
 est, in qva *artic. 5. §. 6.* expressè dispositum est: Electi aut  
 Postulati in Archi-Episcopos, Episcopos, aut Prælatos Augu-  
 stanæ Confessioni addictos à Cæsarea Majestate, postquam  
 intra annum Electionis aut Postulationis suæ fidem fecerint  
 & juramenta regalibus consveta feudis præstiterint, absq;  
 ulla exceptione investiantur, ultraqve taxæ ordinariæ sum-  
 mam insuper ejusd. dimidium pro infeudatione pendant,  
 iidem, aut sede vacante Capitula, & quibus administratio  
 cum iis conjunctim competit, ad universales æqve ac parti-  
 culares Deputationum, Visitationum, Revisionum, aliosqve  
 Conventus Imperiales literis solitis evocentur, & suffragii ju-  
 re fruantur, prout quisq; Statuum ante religionis dissidia eor-  
 um jurium particeps fuit. De titulis Principum Ecclesia-  
 sticorum ex August. Confessione ita convenit, ut, absqve  
 tamen præjudicio status & dignitatis titulis Electorum  
 aut Postulorum in ArchiEpiscopum, Episcopum, Abba-  
 tem, Præpositum insigniantur, Sessionem autem in Sca-  
 mno inter Ecclesiasticos & Seculares intermedio & trans-  
 verso capiant. Qvæ omnia Eitel Friederich von Herden/  
 in der Grundfeste des N. Röm. Reichs Teutscher Nation  
 p. 1. c. 5. §. 3. eleganter expressit: Obwohl eine geraume  
 Zeit die geistlichen Fürsten und Prælaten/ so der Augspurgischen  
 Confession zugethan / zu Reichs-Conventen weder beschrie-  
 ben noch admittirt werden wollen / welches auß dem bewussten  
 geistlichen Vorbehalt im N. A. de anno 1555. §. 18. entsprun-  
 gen/ so ist doch nicht allein durch mehrangezogenen Osnabrü-  
 ckischen Frieden ihnen die Thür wiederum eröffnet / sondern  
 auch von Ferdinando III. bey Aufschreibung des letzten Reichs  
 Tags/ die Gebühr hierunter beobachtet worden / massen denn  
 darauf ein und ander von denenselben durch Gesandtschaft er-  
 schienen/ und die ihnen von neuem assignirte Stell in Reichs  
 Fürsten

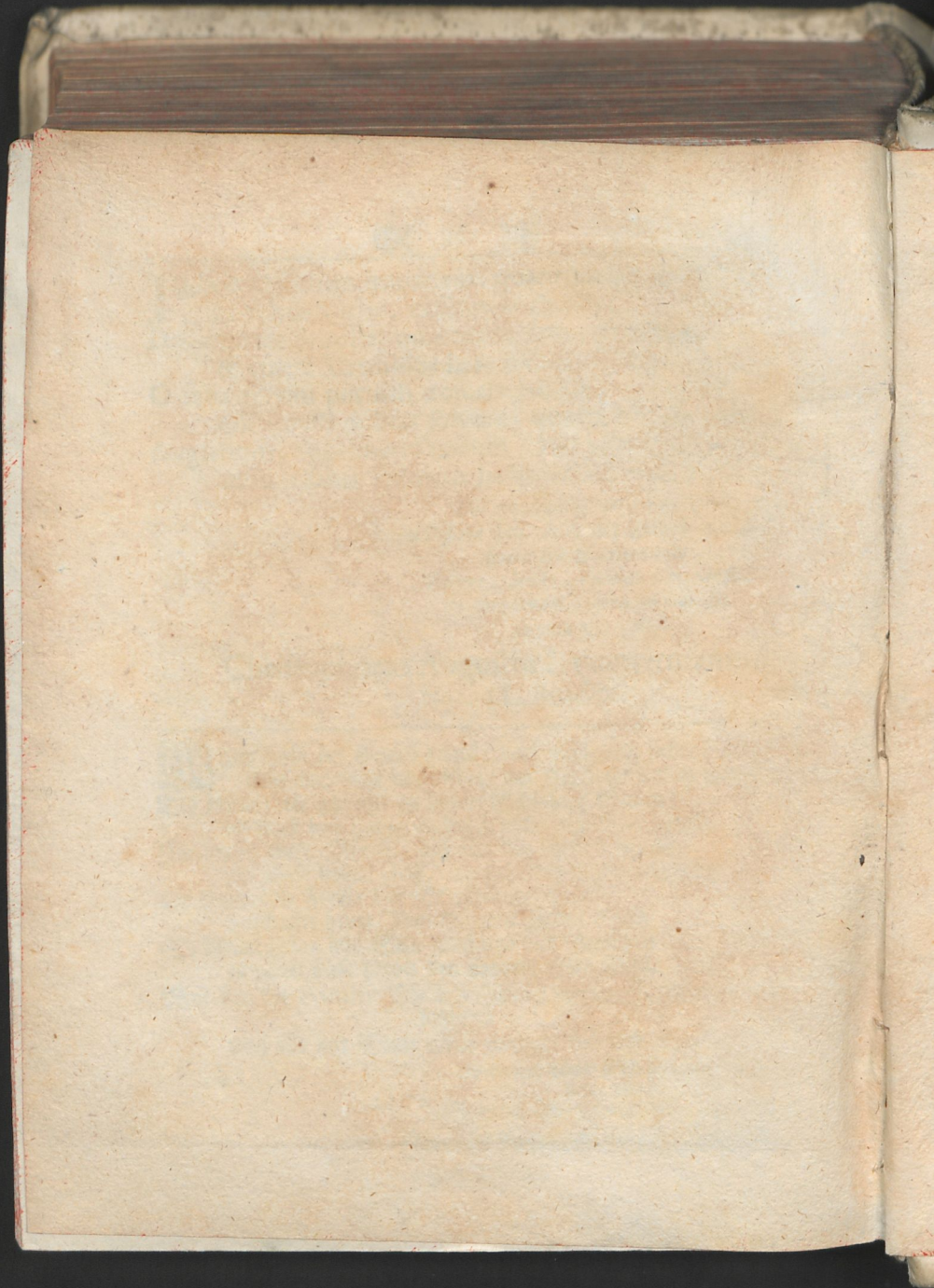
**Fürsten-Rath eingenommen.** Ex quibus omnibus jam patefcit, Protestantium quoque Episcopos vere & legitime tales esse, & consensu Catholicorum pro talibus hactenus ita habitos fuisse, ut solum sessione in scamno inter Ecclesiasticos & Seculares intermedio transverso utantur. Cur enim illegitimis annumerentur, quos Instrumentum Pacis Catholicis in religiosis exæqvavit, & qui justam possessionem Episcopatus è manibus Capituli b. f. acceperunt. *Burgold. ad Instrum. Pac. p. 1. disc. 20. §. 5. Vid. supra citat. Dissertat. de Concord. Nat. German. c. ult. num. 23.*

Et hæc sunt, quæ de Postulatione Canonica hæc vice in medium proferre visum fuit, quibus quin plura addi possint, non inficior; mihi tamen diutiùs iis inhærere temporis brevitatis interdicit. Defectum C. L. suppleat, vel excuset, memor illius dicterii, *quod omnium habere memoriam & penitus in nullo peccare, divinitatis magis, quam humanitatis sit.* DEO autem T. O. M. cujus gratia hoc quale quale exactum est, Specimen, immortales fero gratias.

F I N I S.

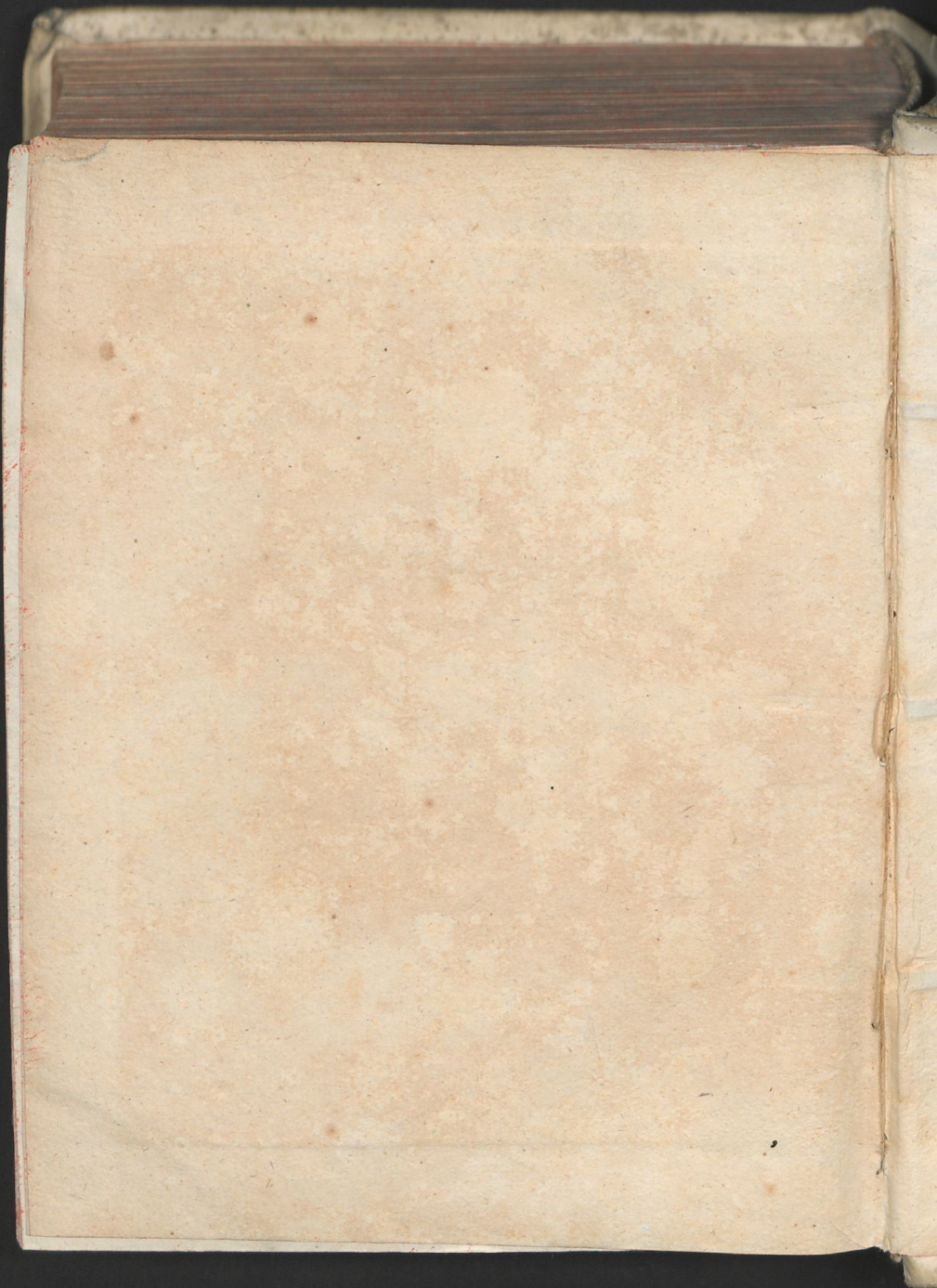












00 A 63 68

ULB Halle  
004 107 217

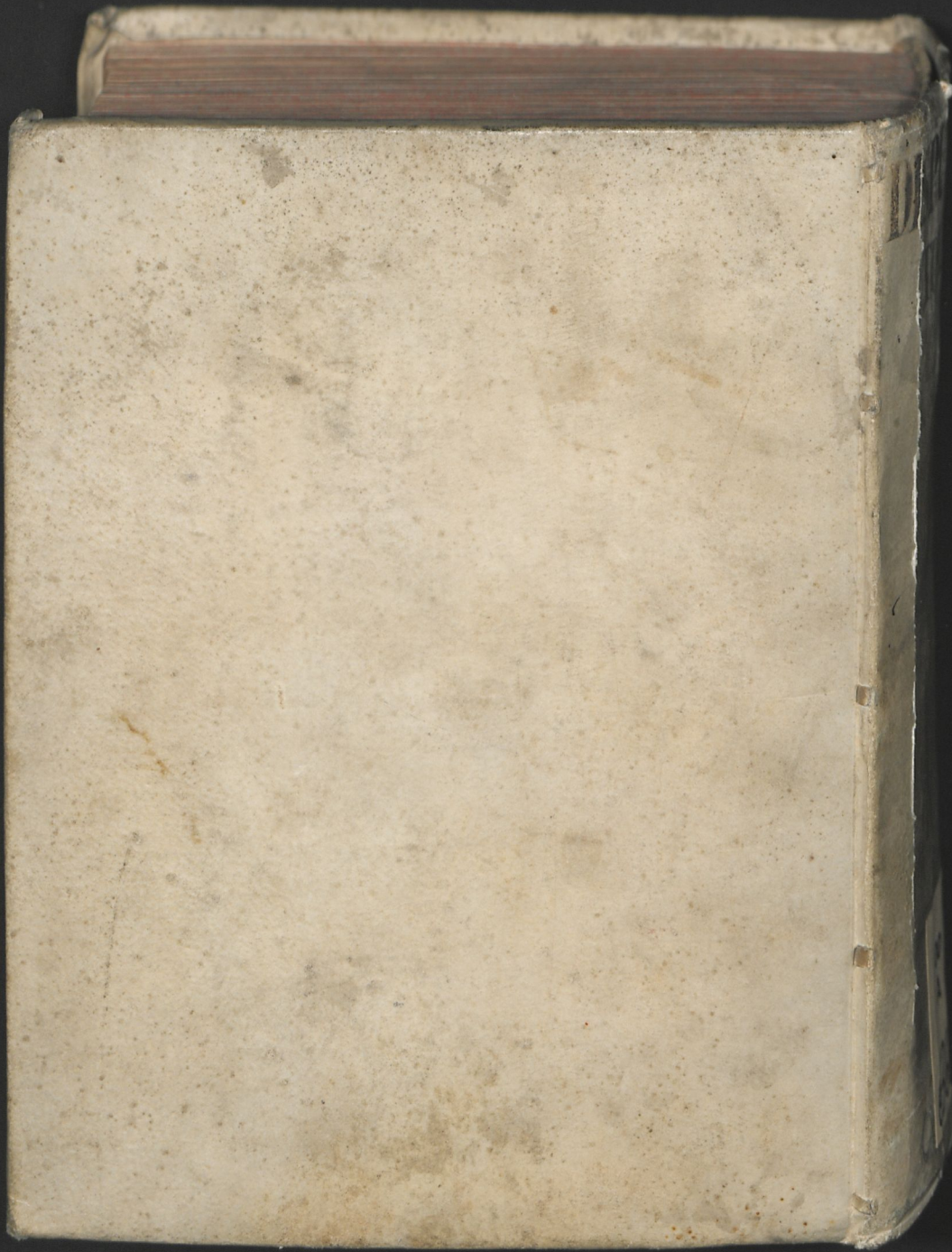
3

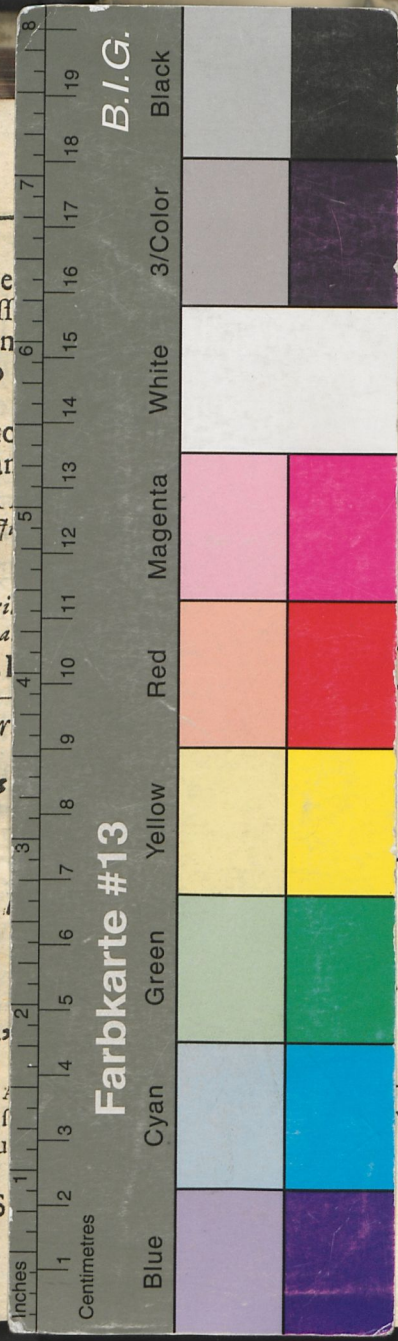


Retro ✓

WMA







170.

DISPUTATIO. INAUGVRALIS.  
DE  
DIPLOMATICA  
CANONICA.

QVAM.  
VIVANTE. SACRO-SANCTA. TRIADE.  
EX.  
DECRETO.  
MAGNIFICI.  
RECTORVM. ORDINIS.  
IN. INCLVTA. ALTDORFINA.

PRO.  
LICENTIA.  
TORALI. IN. VTROQVE. JVRE.  
SOLENNI. ERVDITORVM. EXAMINI.  
SVMBITTIT.  
RCVS. ANTONIVS. Heberer.  
REGIO-MONTANVS. FRANCVS.

D. 17. MENS. JUNII A. CHR. M. DC. LXXX.  
TYPIS. HENRICI. MEYERI, UNIVERSIT. TYPOGR.

